

verer varer med en mangel, som viser sig mellem 1 og 2 år efter, at varen blev leveret til forbrugeren.

De økonomiske konsekvenser for virksomhederne heraf vil navnlig afhænge af, hvilken type af vare, der er tale om. I mange tilfælde vil en mangel ved en vare vise sig – og blive påberåbt – inden for kort tid efter, at varen er leveret til forbrugeren. I så fald medfører forlængelsen af reklamationsfristen ikke nye omkostninger for virksomheden. For nogle varetyper – f.eks. audio- og videoudstyr, computere mv. – er det imidlertid ikke helt usædvanligt, at en mangel først konstateres, når der er gået mere end 1 år efter leveringen.

Efter forslaget påhviler det – når der bortses fra 6 måneders-reglen i lovforslagets § 1, nr. 8 (den foreslåede § 77 a, stk. 3) – i almindelighed forbrugeren at føre bevis for, at varen var mangelfuld ved leveringen. Det må antages, at denne bevisbyrde bliver vanskeligere at løfte, jo længere tid der går efter, at varen blev leveret, hvilket i praksis vil medvirke til at begrænse de økonomiske konsekvenser for virksomhederne.

Det må efter Justitsministeriets opfattelse antages, at denne del af lovforslaget vil medføre visse meromkostninger for virksomhederne, men således at der vil være store forskelle afhængigt af, hvilken type af varer virksomheden sælger.

Det er efter Justitsministeriets opfattelse endvidere væsentligt at fremhæve, at meromkostningerne for virksomhederne for så vidt angår forbruger købene modsvares af en tilsvarende økonomisk gevinst for forbrugerne. Forslaget indebærer, at det som hovedregel bliver virksomhederne i stedet for som i dag forbrugerne, der bærer den økonomiske risiko for en mangel, som viser sig mellem 1 og 2 år efter, at varen blev leveret.

6.3. Miljømæssige konsekvenser

I enkelte af hørings svarene er der peget på, at lovforslaget vil have væsentlige miljømæssige conse-

kvenser, idet forbrugeren efter lovforslaget som udgangspunkt får valget mellem afhjælpning og omlevering. Der peges i den forbindelse på, at omlevering i stedet for afhjælpning (reparation) vil medføre resourcespild og miljøbelastning i form af transport af produkter, forøget affaldsmængde ved skrotning af tilbagetagne varer og »dobbelt« produktion.

Den ret til at vælge mellem afhjælpning og omlevering, som forbrugeren får efter lovforslaget, begrænses som nævnt af, at den valgte beføjelse ikke må påføre sælgeren omkostninger, som er uforholdsmæssige i forhold til den alternative beføjelse. Efter lovforslaget skal der tages hensyn til sælgerens omkostninger i bred forstand. Endvidere lægges der med lovforslaget generelt set op til, at der ved vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt forbrugeren i den konkrete situation bør kunne kræve omlevering i stedet for afhjælpning, kan tages hensyn til rimeligheden heraf. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9 (den foreslåede 78, stk. 2).

Efter Justitsministeriets opfattelse kan lovforslaget således alene antages at ville have visse mindre miljømæssige konsekvenser. Det bemærkes i den forbindelse, at varer, som sælgeren har fået tilbage i forbindelse med en omlevering, i nogle tilfælde må forventes at blive repareret med henblik på videresalg.

6.4. EU-retlige aspekter

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 99/44/EF om visse aspekter af forbruger købet og garantier i forbindelse hermed (forbruger købsdirektivet). Direktivet skal som nævnt være gennemført i national ret senest den 1. januar 2002.

6.5. Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk

Lovforslagets konsekvenser er således i hovedtræk med de nævnte usikkerheder: